Dosar nr. 3-970/2022

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

06 octombrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Rodica Rotari

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Zordinova Zaidam împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 19 aprilie 2022, Zordinova Zaidam a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin decizia contestată i-a fost respinsă cererea de azil, fiindu-i comunicată această decizie la 11 aprilie 2022. A menționat reclamanta că nu este de acord cu această soluție și o consideră ilegală și pasibilă anulării.

Reclamanta a susținut că, s-a născut la *****, în *****, orașul *****, naționalitate uigură și de religie creștină. A declarat că nu poate să se întoarcă în***** și nu dorește să fie întoarsă, deoarece se simte în pericol în tara de origine pe motivul convertirii la o altă religie.

A mai menționat reclamanta că, la data de 03.08.2010, s-a adresat la Direcția azil și integrare cu o cerere pentru acordarea protecției internaționale în Republica Moldova. Referitor la motivele pentru care a plecat din ***** deoarece, părinții erau împotriva faptului că s-a convertit la religia creștină, inclusiv erau împotriva că s-a căsătorit cu o persoană de o altă naționalitate și care era adept la religia creștină. Părinții doreau ca să divorțeze și să revină în *****, ***** iar la data de 17.02.2002 s-a convertit la religia creștină și la 17.08.2006 s-a botezat. Astfel, că religia creștină este una adevărată. Atunci când era adeptă religiei musulmane se ruga la o singură rugăciune și rostea doar rugăciunea dată, însă la creștinism poți să rostești tot ce ai pe suflet. După convertire accentuează că l-a cunoscut pe Dumnezeu și Isus Hristos, în ***** sunt foarte mulți creștini. Totodată, susține că în cazul în care vecinii săi vor afla că s-a convertit la religia creștină, familia sa ar fi fost izgonită. În Republica Moldova, fiind o țară liberă vis-a-vis de adepții convingerilor religioase, fapt pentru care se simte protejată.

Relatează că în rezultatul examinării motivelor invocate la data de 11.01.2011 a fost emisă decizia Direcției nr.677/11/DR prin care s-a decis a acorda protecție umanitară. În

conformitate cu prevederile Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost inițiată procedura de reexaminare a dosarului. La data de 25.06.2013 a fost emisă decizia Direcției nr.106/13/DAI prin care s-a decis neacordarea protecției umanitară astfel, decizia Direcției fiind contestată pe calea contenciosului administrativ. La 26.02.2014 de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă încheierea nr. 3686/14 prin care s-a dispus admiterea renunțului reclamantei Zordinova Zaidam la cererea depusă împotriva Direcției azil și integrare privind contestarea deciziei astfel, s-a reîntors în mod voluntar în țara de origine. La data de 24.02.2022, s-a adresat la Direcție cu o nouă cerere de azil, invocând că are șase fiice și în ***** se practică ''răpirea" mireselor inclusiv, și fete minore cu scopul căsătoriei, în acest context nu agreează acest obicei și este îngrijorată că fiicele dumneaei ar risca să devină victime acestei cutume.

De asemenea declară, că s-a convertit la religia creștină, fapt pentru care familia sa avea probleme cu musulmanii localnici. Centrul de știri ONU (Participarea la acest proiect mi-a schimbat viața. Cum în Kîrgîzstan încearcă să atragă atenția asupra problemei "răpirii" mireselor; 12.10.2019) https://www.refworld.org.ru/cgi-bin/texis/vtx/rwmain? page=search & docid=5da57f5a 7& skip~0& querv=% %20D0%BF%D0% BE %20%D1%85%D0%B8%D1%89%D0%BS%D0%BD%D0%B8%D1%8F%20%D0%BD°oD0 %B5%D0%B2%D0%B5%Dl%81 %Dl%82&coi=KGZ. Relatează că a fost răpită în plină zi - a fost capturată pe stradă și dusă într-un sat din regiunea Issyk- Kul, Republica Kîrgîzstan. O aștepta „mirele" ei - un bărbat pe care nu l-a văzut niciodată. Elizat, în vârstă de 19 ani, a fost forțată să îmbrace rochia de mireasă urmând pregătirile pentru ceremonia de nuntă. Timp de câteva ore Elizat implora rudele „logodnicului" să anuleze nunta. Totodată, nu găsea explicația de ce unii din membrii familii sale, îi spuneau să nu se opună căsătoriei. „Bunica mea este o femeie cu vederi foarte tradiționale. Ea credea, că în cazul în care nu mă voi căsători după cele întâmplate, ar fi o „rușine" pentru familia noastră și mă convingea să rămân acolo", spunea Elizat.

Astfel, declară că în pofida faptului că în 2013, autoritățile din Kîrgîzstan au recunoscut „răpirea" mireselor drept infracțiune cu condamnare la privațiune de libertate de până la 10 ani, femeile din zonele rurale continue să fie răpite și obligate să se căsătorească cu bărbați pe care nu i-au văzut niciodată. A mai menționat reclamanta că răpirea miresei nu a fost niciodată tradiție, fiind o formă de căsătorie forțată și nu o tradiție, Elizat având noroc - mama ei salvând-o, avertizând că va apela la poliție, și atunci familia așa-numitului „mire" a eliberat-o. Cu toate acestea, chiar și un apel către forțele de ordine nu garantează un rezultat reușit pentru miresele „răpite".

Reclamanta remarcă că potrivit datelor oficiale, în Kîrgîzstan, aproximativ 14 la sută din femeile cu vârsta de pîna la 24 de ani devin victime căsătoriilor forțate. Reprezentanții Programului ONU de Dezvoltare din Kîrgîzstan, menționează că cifra reală poate fi mult mai mare deoarece, multe fete nu apelează la organele de drept, pentru a nu „rușina" familiile sale.

Reclamanta susține că nu este de acord cu respingerea cererii de azil, deoarece noțiunea refugiatului, enunțată în p.A2 art. 1 al Convenției din 1951, Privind statutul refugiaților prevede recunoașterea statutului de refugiat pentru persoana care: "... în urma unor ... temeri justificate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sate politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări...". Din noțiunea refugiatului din Convenție înțelegem că cele cinci motive de persecuție a refugiaților sunt: Rasa; Religia; Naționalitatea; Grup social; Opinia politică.

Menționează reclamanta că în cererea de azil și ulterior în cadrul interviului la Direcția azil și integrare, a invocat următoarele motive de solicitare a azilului: are frică să se întoarcă în țara de origine pe motivele invocate supra, situație ce se înscrie în una din cele cinci prevăzute de Convenția din 1951. În conformitate cu prevederile al. 1 al articolului 17 din Legea privind azilul: ''Statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă".

În conformitate cu prevederile art. 42 al Legii privind azilul, "(2) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 48 al Legii privind azilul, "(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine."

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77)31 Cu privire la protecția individului fată de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Consideră reclamanta că, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil", prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente" pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.", care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi 270.

Cere, Zordinova Zaidam:

- anularea Deciziei nr.225/22/DAI din 05.03.2022 a Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al MAI,
- obligarea Direcției azil și integrare oferirea accesului la o nouă procedura de azil.

În ședința de judecată, reclamanta, Zordinova Zaidam și reprezentantul reclamantei avocatul Adam Alexandru, nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data și ora examinării acțiunii solicitând examinarea acțiunii în lipsa acestuia.

Obiecțiile pârâtului:

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului, Inspectoratul General Pentru Migrație, Budeanu Ion, nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data locul și ora ședinței de judecată.

În susținerea poziției sale, prin referința depusă la 17 iunie 2022, autoritatea publică pârâtă a specificat că în vederea încadrării juridice a situației de fapt prezentate de solicitant au

fost avute în vedere prevederile Constituției Republicii Moldova și prevederile art.78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Invocă pârâtul că, în conformitate cu prevederile art. 78 alin.(2) lit. a) - solicitantul de azil trebuie să invoce circumstanțe noi, pe care nu le-a putut invocat în prima sa cerere. În urma analizei motivelor invocate de către Zordinova Zaidam în noua cerere de azil, în detrimentul străinei au fost apreciate următoarele aspecte:

- după înaintarea primei cereri de azil dânsa ulterior, a revenit în țara de origine deși a menționat că ar avea probleme din partea localnicilor pe marginea convertirii, fapt pentru care nu se simțea în siguranță;
- și-a perfectat acte naționale de identitate, ceea ce rezultă că a avut tangență directă cu autoritățile naționale precum și faptul eliberării acestora, este o dovadă că nu este urmărit de autoritățile din țara de origine;
- totodată, s-a apreciat că străina a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în atenția autorităților, astfel nu este privit ca un „pericol național";

Referitor la motivul convertirii invocat de către străin a fost apreciat faptul că acest motiv, a fost anterior examinat, astfel la data de 25.06.2013 fiind emisă decizia Direcției nr. 677/11/DR prin care s-a decis neacordarea protecției umanitară. Urmare, la 26.02.2014 de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă încheierea nr. 3686/14 din prin care s-a dispus admiterea renunțului reclamantei Zordinova Zaidam la cererea depusă împotriva Direcției azil și integrare privind contestarea deciziei.

La evaluarea credibilității interne au fost luate în considerație și declarațiile solicitantului, potrivit cărora, nu dorește să revină în țara de origine, din cauza temerii față de fiicele sale, care ar risca să devină victime obiceiului privind „răpirea" miresei.

Menționează autoritatea publică pârâtă că au fost evaluate declarațiile făcute de străin însă, declarațiile străinului nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantei este indispensabilă. Tot în acest context se invocă, că a fost consultată informația din țara de origine: Potrivit raportului elaborat de HUMAN RIGHTS WATCH (Raportul Mondial 2022: Kazakhstan) https://www.refworid.ore.ru/countn-....kaz.,61 e93da47.0.html. La începutul lunii ianuarie 2022, proteste antiguvernamentale la nivel național au cuprins Kazahstanul, urmate cu violențe, începând cu 11 ianuarie, surse oficiale a mass-mediei au raportat că zeci de persoane au fost ucise, inclusiv doi copii, mii au fost rănite și aproximativ opt mii au fost reținute.

Susține autoritatea publică pârâtă că în anul 2021, guvernul a continuat să întreprindă măsuri ferme pentru asigurarea durabilă și reală a viitoarelor reforme în domeniul drepturilor omului, în ciuda lipsei unei îmbunătățiri reale în acest domeniu. În ciuda acestui fapt, în ianuarie parlamentul a suspendat examinarea unui nou proiect de lege privind combaterea violenței în familie și de atunci nu a propus o altă inițiativă legislativă care să ofere garanții sporite pentru protecția femeilor împotriva violenței și agresiunii în familie. Până în prezent, poliția și organizațiile de ajutorare nu au suficientă pregătire pentru a identifica și a preveni în mod eficient situațiile de violență domestică și pentru a răspunde în mod adecvat la acestea.

Președintele Kassym-Jomart Tokayev a remarcat în repetate rânduri acuitatea problemei violenței domestice și a remarcat că protecția drepturilor femeilor este un punct cheie la momentul de față. Până în prezent, poliția și organizațiile competente nu au suficientă pregătire pentru a identifica și a preveni în mod eficient situațiile de violență domestică și a face față provocărilor.

RADIO EUROPA LIBERĂ (Răpirea miresei - ”tradiție în Kazahstan”; 10.12.2013) https://www. rferl. ore/a/ka:akhstan-bride-kidnappine-video/25194293. html O tânără îmbrăcată in TOȘU le Spune celor care au răpit-o, adică rudele viitorului soț, „De ce mă țineți? Despre ce vorbiți?”. Mai mulți bărbați și femei, de diverse vârste, încearcă să o acopere cu o eșarfa albă, simbolul acceptării cererii în căsătorie. Când oferta este clar refuzată, sunt folosite diverse metode pentru a o face să se răzgândească: este împinsă, pălmuită, trasă de păr. „Ar trebui să-ți fie rușine”, îi strigă un bărbat tinerei care se opune cu toate puterile. „Nimeni de aici nu te ascultă”, i se răspunde femeii care urlă.

Imaginile fiind postate pe FACEBOOK de bărbat care a spus că a înregistrat scena în regiunea Maktaaralsk din Kazahstan. El povestește că până la urmă fata a fost de acord cu „cererea” în căsătorie și de atunci a făcut și un copil, relatează Europa Liberă. Persoana care a postat clipul a subliniat că răpirea miresei este un fenomen în Kazahstan, țara sa de origine, dar, pe măsură ce imaginile sunt văzute de tot mai mulți oameni, indignarea crește. „Este o rușine, o încălcare a drepturilor omului, nu te poți juca așa cu viața cuiva”, a comentat un bloogger din Kazahstan. El povestește că două dintre prietenele sale au fost răpite pentru a se căsători, iar ambele căsătorii s-au încheiat după nu foarte mută vreme „Una dinte fete avea 19 ani când trei bărbați au răpit-o, în plină zi, și au dus-o la casa mirelui. Ca și în imaginile de acum, prietena mea a strigat după ajutor, dar mama mirelui a împiedicat-o să fugă”. Tradiția datează de secole, dar în timpurile vechi se făcea cu consimțământul miresei, astăzi implică de obicei un bărbat singur care altfel nu și-ar fi putut găsi mireasă. în general sunt vizate persoane străine, iar mirele reușește astfel și să scape de o petrecere costisitoare de nuntă. Victimele răpirii miresei nu cer ajutorul autorităților, cu toate că astfel de acte sunt considerate infracțiuni în Kazahstan și se pedepsesc cu până la șapte ani de închisoare.

Potrivit Codului Penal Al Republicii Kazahstan din 03 iulie 2014 *m ://continent-online*.com/Document/?doc id=34350840#pos= 1465;-58. Art. 125 Răpirea persoanei: 1. Răpirea unei persoane contra voinței, se pedepsește cu privațiune de libertate pe un termen prevăzut de la 4 ani pînă la 7 ani.

În urma cercetării pe internet în sursele publice de specialitate accesibile publicului și anume în rapoartele: HUMAN RIGHTS WATCH *(Raportul Mondial 2022: Kazakhstan)* httDs://www.refworld.ore.ru/countrv,,..KAZ,.6Ie93da47,0,html: *AMNESTY INTERNATIONAL* (Drepturile omului în lumea contemporană 2020/21) https://www.refworld.ore.ru/countrv....KAZ.609eb 13b64e,0.html *și HUMAN RIGHTS WATCH* (Raportul Mondial 2019 Kazakhstan)https://www.refworid.ore.ru/countrv....KAZ..5e2551da7,o.html nu au fost găsite informații privind înregistrarea cazurilor de „răpirea” miresei.

Totodată menționează autoritatea publică pârâtă că se poate presupune că în general, o persoană nu și-ar abandona casa și tara decît constrînsă de motive imperioase, exceptînd situațiile în care ea o face în căutarea aventurii sau pur și simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrîngere care sunt imperioase și care pot fi înțelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calității de refugiat. Expresia ”în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată” - pentru motivele menționate în definiție, prin indicarea unor motive specifice - face în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiție. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepția cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate pentru unul din motivele prevăzute. Oricum, astfel de alte motive nu pot fi în totalitate irelevante în procesul de

determinare a statutului de refugiat, din moment ce toate consecințele trebuie luate în considerație pentru o înțelegere corectă a cazului solicitantului.

Potrivit prevederilor pct. 77 al Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967privind statutul refugiaților, în mod normal prin ''anumit grup social" se înțelege persoanele care aparțin unui grup ce are aceeași origine, obiceiuri sau statut social. Temerea de persecuție, ca urmare a acestei apartenențe, se poate suprapune frecvent cu temerea de persecuție din alte motive, de exemplu, rasă, religie sau naționalitate.

Totodată, potrivit pct. 78 al Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, apartenența la un anumit grup social poate fi la baza persecuției, fie datorită lipsei de încredere în loialitatea grupului față de guvern, datorită poziției politice, a antecedentelor și activităților economice ale membrilor grupului sau datorită faptului că simpla existență a grupului social este privită ca un obstacol în aplicarea politicii guvernului.

De asemenea, menționează potrivit pct. 79 Manualului referitor la proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților și anume prevede că în mod normal, simpla apartenență la un anumit grup social nu va fi suficientă pentru a justifica temeinicia cererii de acordare a statutului de refugiat. Totuși, pot exista circumstanțe speciale în care simpla apartenență la un anumit grup să constituie un motiv suficient de temere de persecuție.

Totodată, potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că „statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară ie origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are" la raza definiției date, rezultă că solicitantul de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, rominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea sa natală, precum și în sudul țării. Nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații destul de neclare.

Totodată, în acest context, autoritatea publică pârâtă face referire la DIRECTIVA 2011/95/UE A RLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 13 decembrie 2011 privind dardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, care potrivit art.10, prevede că: atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de turistică îi este atribuită de agentul de persecuție.

Potrivit art. 47 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, agenți de persecuție sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenții neguvemamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave în sensul art.471.

Potrivit art. 47[1] din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de

către:

a) stat;

b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin.(2).

(2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alin.(l) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

Precizează autoritatea publică pârâtă că se poate presupune, în general, o persoană nu și-ar abandona casa și țara decât constrânsă de motive imperioase, exceptând situațiile în care ea o face în căutarea aventurii sau pur și simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrângere care sunt imperioase și care pot fi înțelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calității de refugiat. Expresia ”în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată” - pentru motivele menționate în definiție, prin indicarea unor motive specifice - face în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiție. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepția cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate pentru unul din motivele prevăzute. Oricum, astfel de alte motive nu pot fi în totalitate irelevante în procesul de determinare a statutului de refugiat, din moment ce toate consecințele trebuie luate în considerație pentru o înțelegere corectă a cazului solicitantului.

Menționează că potrivit pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite ie legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, r-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată, în urma celor relatat, s-a apreciat că străina în mod benevol și-a manifestat voința de a ța la cererea sa de chemare în judecată, părăsind teritoriul Republicii Moldova.

Menționează că, potrivit pct.106 din Manualul referitor la proceduri și criterii de minare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 id statutul refugiaților, ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate fată de protecția internațională. Totodată, ținând cont de faptul că dna Zordinova Zaidam a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile naționale de securitate, relatarea ui cu referire la temerea sa este considerată incoerente și neplauzibilă.

Totodată, menționează autoritatea publică pârâtă faptul că, străina s-a adresat la Direcție, cu o nouă cerere de azil invocând că ar dori să-și reglementeze șederea în Republica Moldova. în această ordine de idei, am putea menționa faptul că potrivit pct. 62 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire ta statutul refugiaților, prevede că un migrant este o persoană care, din motive diferite de cele conținute în definiție, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

Totodată, autoritatea publică pârâtă deduce că societatea poate beneficia de sprijinul din partea autorităților naționale și pot apela pentru a obține protecție întru a se simți în siguranță vis-a-vis de această infracțiune.

Conchide autoritatea publică pârâtă că temerea invocată de străină nu este întemeiată și nu există o probabilitate reală că, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acesteia va fi pusă în pericol.

În urma celor expuse, conchide că nu sunt îndeplinite prevederile art.78 alin.(2) lit.a) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Potrivit art.78 alin.(2) lit.b) - trebuie să survină schimbări ce pun în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine. în urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele prezentat de către USDOS - US Department of State (Country Report on Human Rights Practices 202 - Kazakhstan Republic; 30 martie 2021) https://www. ecoi. net/en/document/2048129.htmi și FREEDOM HOUSE (Freedom in the World 2021 — Kazakhstan; 03 martie 2021) https://www.ecoi. net/en/document/2052768. html s-a apreciat că pe teritoriul ********** nu au loc acțiuni violente generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.

Totodată menționează că s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească ***** în mod forțat.

Invocă pârâtul că poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atît pentru viața cît pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine astfel autoritatea publică pârâtă apreciază că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

Prin urmare, apreciază că cererea doamnei Zordinova Zaidam nu întrunește condițiile pentru accesul la o nouă procedură de azil în Republica Moldova și solicită respingerea acțiunii înaintate de către Zordinova Zaidam împotriva Direcției azil și integrare ca fiind nefondată și ilegală.

Aprecierea instanței:

Audiind în ședința de judecată reprezentantul reclamantului și reprezentantul pârâtului, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și materialele dosarului administrativ prezentat de autoritatea publică pârâtă, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor se constată că, Zordinova Zaidam, își exprimă dezacordul cu decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022, solicitând anularea acesteia și obligarea acordării la o nouă procedură de azil.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în obligare.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă rezultă că, la 24 februarie 2022, reclamant, Zordinova Zaidam, a depus la Biroul Migrație și Azil, cererea prin care a solicitat azil în Republica Moldova, fiind completat chestionarul în acest sens.

Prin decizia Biroului migrație și azil a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022, s-a decis: respingerea accesului la o nouă procedură de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 80 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Reieșind din comunicarea Biroului Migrație și Azil din 11 aprilie 2022, reclamantei i s-a adus la cunoștință faptul că, referitor la cererea sa de azil a fost emisă decizia nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022.

Nefiind de acord cu decizia Biroului migrație și azil a Ministerului Afacerilor Interne, Zordinova Zaidam, la 19 aprilie 2022, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Așadar, prin cererea de chemare în judecată formulată, Zordinova Zaidam își exprimă dezacordul cu decizia Biroului migrație și azil a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.4109/22/DAI din 30 iunie 2022, prin care a fost respinsă cererea de accesul la o nouă procedură de azil, solicitând anularea acesteia, cu obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Biroului migrație și azil a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022, privind respingerea cererii de accesul la o nouă procedură de azil, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, or reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și integrare privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 05 martie 2022, comunicată reclamantei la 11 aprilie 2022, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 19 aprilie 2022, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Instanța de judecată, din actele dosarului administrativ, explicațiile expuse în acțiune și în referință, reține că, Zordinova Zaidam, la 08 august 2010 a intrat în Republica Moldova, prin aeroportul internațional Chișinău. La 03 august 2010, s-a adresat la Direcția azil și integrare cu o cerere pentru acordarea protecției internaționale în Republica Moldova, invocând că a plecat din ***** deoarece, părinții erau împotriva faptului că s-a convertit la religia creștină, inclusiv erau

împotriva că s-a căsătorit cu o persoană de o altă naționalitate și care era adept la religia creștină. (f.d. 1 dosar administrativ)

Ulterior, la data de 25.06.2013 a fost emisă decizia Direcției nr.106/13/DAI prin care s-a decis neacordarea protecției umanitare. (f.d. 7 dosar administrativ)

Decizia Direcției nr.106/13/DAI a fost contestată în instanța de judecată de reclamantă, iar la 26 februarie 2014, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a emis încheierea nr. 3686/14 prin care s-a dispus admiterea renunțării reclamantei Zordinova Zaidam la cererea depusă împotriva Direcției azil și integrare privind contestarea deciziei, ținând cont că Zordinova Zaidam s-a reîntors în mod voluntar în țara de origine. (f.d. 8 dosar administrativ)

La 08 septembrie 2021, Zordinova Zaidam s-a reîntors în Republica Moldova, intrând în țară în mod legal, prin aeroportul internațional Chișinău. La 24 februarie 2022, reclamanta, Zordinova Zaidam, a depus la Biroul Migrație și Azil, cererea prin care a solicitat azil în Republica Moldova, fiind completat chestionarul în acest sens. În susținerea solicitării formulate, reclamantă a invocat că, nu dorește să revină în țara de origine, din cauza temerii față de fiicele sale, care ar risca să devină victime obiceiului privind „răpirea" miresei. (f.d. 11 dosar administrativ)

Prin decizia Biroului migrație și azil a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022, s-a decis respingerea accesului la o nouă procedură de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 80 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d. 13)

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atît pentru viața cît pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine astfel autoritatea publică pârâtă apreciază că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului. Ținând cont de faptul că dna Zordinova Zaidam a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile naționale de securitate, relatarea ei cu referire la temerea sa este considerată incoerente și neplauzibilă. S-a apreciat că, anterior, străina în mod benevol și-a manifestat voința de a renunța la cererea sa de chemare în judecată, părăsind teritoriul Republicii Moldova. (f.d. 14-18)

Astfel, circumstanțele relatate supra atestă că Zordinova Zaidam, la 24 februarie 2021 a formulat o nouă cerere de azil, care, cade sub incidența procedurilor prevăzute de art. 78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Conform art. 78 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) O nouă cerere de azil se depune în cazul existenței unei decizii irevocabile privind cererea anterioară sau a unei dispoziții privind încetarea examinării cererii de azil. (2) Noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sînt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții:

a) au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa, cu condiția ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri;

b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.

(3) Noile cereri depuse la autoritățile prevăzute la art.52 lit.b)–d) se remit în aceeași zi Direcției azil și integrare.

Instanța de judecată, examinând motivele invocate de Zordinova Zaidam în cererile de azil din 03 august 2010 și 24 februarie 2022, precum și din notele de interviu realizate în cadrul acestor două proceduri administrative, (f.d. 9-11, 1-5 dosar administrativ) reține că motivele invocate de reclamantă sunt similare, fiind examinate de autoritatea publică pârâtă și fiind apreciat justificat că nu se subscriu situațiilor prevăzute de art. 78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Astfel, în opinia instanței de judecată, pârâtul, la emiterea actului administrativ contestat, corect a concluzionat că, după înaintarea primei cereri de azil Zordinova Zaidam a revenit în țara de origine deși a menționat că ar avea probleme din partea localnicilor pe marginea convertirii, fapt pentru care nu se simțea în siguranță. În țara de origine și-a perfectat acte naționale de identitate, ceea ce rezultă că a avut tangență directă cu autoritățile naționale precum și faptul eliberării acestora, este o dovadă că nu este urmărit de autoritățile din țara de origine. Totodată, s-a apreciat că străina a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în atenția autorităților, astfel nu este privit ca un „pericol național”.

Mai mult, a fost stabilit că, temerea invocată de străină, referitor la faptul că, fiicele sale, ar risca să devină victime obiceiului privind „răpirea” miresei, nu este întemeiată și nu există o probabilitate reală că, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acesteia va fi pusă în pericol. Autoritatea publică pârâtă, în rezultatul situației cercetate și descrise amplu în nota de motivare just a concluzionat că, răpirea persoanei, în Republica Kazahstan reprezintă o infracțiune care se pedepsește penal, iar societatea poate beneficia de sprijinul din partea autorităților naționale și pot apela pentru a obține protecție întru a se simți în siguranță vis-a-vis de această infracțiune.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Prin urmare, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

Raportând prevederile legale citate supra, la circumstanțele constatate la examinarea cauzei, instanța de judecată concluzionează că reclamanta, în cadrul procedurilor administrative nu a făcut dovada prezenței unei ”temeri bine întemeiate de a fi persecutată”, „au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară” sau „au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil”.

În același timp, instanța notează că, este important de stabilit dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

La fel, instanța relevă că, solicitantul de protecție internațională nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, însă reclamanta Zordinova Zaidam nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce i-ar pune în pericol viața sau integritatea, în defavoarea solicitantului de protecție internațională fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

Astfel, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acesteia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

În acest sens, instanța consideră relevantă statuarea Curții Europene pentru Drepturile Omului, în cauza Vilvarajah și alții contra Regatului Unit (respingerea unor solicitanți de azil din Sri Lanka spre țara lor de origine), astfel, nici Convenția, nici Protocoalele acesteia nu consacră un drept la azil politic. Totuși, în asemenea circumstanțe, o simplă posibilitate de rele tratamente nu antrenează în sine o violare a art. 3.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022, privind admiterea la o nouă procedură de azil, or, se reclamanta, Zordinova Zaidam nu a probat prezența uneia dintre condițiile indicate la art. 78 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantei, Zordinova Zaidam, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea

lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Biroului Migrație și Azil nr. 225/22/DAI din 05 martie 2022 cu privire la respingerea accesului la o nouă procedură de azil, este legală și întemeiată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantei privind obligarea autorității publice pârâte să acorde accesul la o nouă procedură de azil, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Zordinova Zaidam împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei Direcției de azil și integrare a Biroului de Migrație al MAI nr.225/22/DAI din 05 martie 2022 și obligarea Direcției de azil și integrare a Biroului de Migrație al MAI să ofere accesul la o nouă procedură de azil cetățeanului străin Zordinova Zaidam.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița